

Szlachetność rodem z Indii

Meble kolonialne

TEKST IWONA MACKIEWICZ-KOZŁOWSKA
ZDJĘCIA MANDALLIN

Styl kolonialny należy do nurtów wnętrzarskich, które co jakiś czas powracają jako idealna stylizacja dla domowego gabinetu, eleganckiego salonu czy przytulnej sypialni. Jego cechą charakterystyczną są masywne meble, łączące europejską, klasyczną formę z egzotycznym materiałem i sposobem wykończenia. W wyniku tej fuzji powstają niezwykle dekoracyjne oraz funkcjonalne sprzęty, jakie mimo blisko trzystuletniej historii wciąż cieszą się dużą popularnością.

Styl kolonialny wykształcił się w XVIII w. Jest nierozdzielnie związany z odkryciami geograficznymi i ekspansją europejskich krajów do Ameryki, Afryki, a przede wszystkim Azji, gdzie ówczesnie największy obszar kontrolowała Wielka Brytania. To właśnie wykształcony w Indiach styl jest uznawany za najbardziej reprezentacyjny dla całego nurtu kolonialnego.

PROZAICZNE POCZĄTKI

Kolonizatorzy przybywający z Europy niejednokrotnie zabierali do nowo zasiedlanej krainy cały swój dobytek. Meble wykonane z materiałów nieodpornych na wilgoć, wysokie temperatury i korozję biologiczną niszczały w trakcie długich morskich podróży, a te, które przetrwały w odmiennym klimacie, wypaczały się, tracąc swoje walory użytkowe i estetyczne. Przybyli potrzebowali więc nowych sprzętów, ich produkcję zlecając miejscowym rzemieślnikom. Wykonane w ten sposób meble miały formę znanych ze Starego Kontynentu klasycznych, masywnych brył, jednak

powstawały z lokalnych, egzotycznych gatunków drewna, znacznie wytrzymalszych na niesprzyjające warunki atmosferyczne. Ich wygląd urozmaicały zdobienia charakterystyczne dla obcych kultur. Tego typu sprzęty do dziś są znane pod nazwą mebli kolonialnych.

Do grupy tej włącza się wyposażenie o nieraz zupełnie odmiennych obliczach. Takie zróżnicowanie jest powodowane tym, iż każdy rejon świata odznaczał się typową dla siebie estetyką – przykładowo meble używane przez Portugalczyków i Hiszpanów zasiedlających Amerykę Środkową i Południową były cięższe, ciemniejsze i oszczędniej zdobione niż finezyjnie ażurowane, bogato dekorowane przedmioty powstające w Azji, m.in. w Indiach okupowanych przez Brytyjczyków.

INTRYGUJĄCE KONTRASTY

Kolonialne umeblowanie to fuzja europejskiego praktycyzmu oraz egzotycznego materiału i myśli twórczej. Ich oryginalność to suma jeszcze większej ilości przeciwieństw. Przede wszystkim bazują na prostych surowcach, głównie naturalnym drewnie (akacja azjatycka, mahoń, mango, palisander, teak, orzech, bambus) łączonym czasem z rattanem, jutą czy metalowymi okuciami. Choć są to niewyszukane materiały, udaje się z nich stworzyć niezwykle dekoracyjne, eleganckie meble. Wpływają na to z pewnością ciemne, nieregularne wybarwienie i widoczna struktura drewna, a także estetyczny sposób wykończenia, na który składają się m.in. ręczne rzeźbienia, inkrustacje czy pokrycie warstwą lakieru, dającą efekt połysku. ▶

Z PRZESZŁOŚCI DO TERAŹNIEJSZOŚCI

Pierwotnie meble kolonialne służyły wyposażeniu domów osadników przybyłych z Europy. Powstawały więc sprzęty o różnym przeznaczeniu: masywne łóżka i komody do sypialni, salonowe eleganckie stoliki kawowe oraz wygodne krzesła, kuchenne masywne stoły z prostymi taboretami, kredensy, skrzynie do przechowywania pościeli lub odzieży, gabinetowe biurka czy biblioteczki.

Również dziś umieszczać można we współczesnych lokalach mieszkalnych kolonialne meble o różnym charakterze. Ekskluzywny, wytrzymały surowiec sprawia, że sprzęty wykonane z litego egzotycznego drewna są synonimem dobrego gustu, lecz także prestiżu. Materiał przed użyciem jest impregnowany oraz poddany fumigacji, co dodatkowo zabezpiecza go przed zniszczeniem oraz stanowi gwarant ich estetycznego wyglądu przez lata.

Meble dostępne są w naturalnej kolorystyce, charakterystycznej dla egzotycznych gatunków. Poza ciemnymi modelami, znaleźć można także egzemplarze utrzymane w odcieniach beżu, kolorach ziemi czy szarościach. By wydobyć ich pełną urodę, warto łączyć je z jasnymi dodatkami, np. kremowymi narzutami, czy ustawiać na tle ścian pomalowanych farbą w ciepłym tonie. Mimo że masywne meble mogą przytłaczać, nie warto rezygnować chociaż z jednego stylowego akcentu kolonialnego, który doda całej aranżacji nuty szlachetnej elegancji. ❖

Kolonialne umeblowanie to fuzja europejskiego praktycyzmu oraz egzotycznego materiału i myśli twórczej. Ich oryginalność to suma jeszcze większej ilości przeciwieństw. Przede wszystkim bazują na prostych surowcach, głównie naturalnym drzewie łączonym z rattanem, jutą czy metalem.

